SNELLE IRIS

Een grote sortering

POSTERS en STICKERS vind je bij

Kantoorboekhandel TER HOEVEN emmastraat 6 velp

broodje LUCULLUS

broodje LUCULLUS

rijnstraat 77 arnhem

telefoon 422254

NISIS

MODERNE LITERATUUR
POSTERS UIT BINNEN_BUITENLAND
GROTE AFDELING YOGA_MYSTIEK

boekhandel NISIS Winkelcentrum Presikhaaf tel. 612997

popshop

varkensstraat 40

tel 085 433641

INDIASE KLEDING_SIERADEN

WIEROOK_THEE ETC.

GESPECIALISEERD IN

HANDGEBORDUURDE KLEDING

kantoorboekhandel

RUPP BV

Uw overgrootouders kochten hier reeds hun ganzeveer.

U kunt nu bij ons terecht voor al Uw moderne

kantoor- en schrijfbenodigdheden

RU PP

Koningstraat 85 - ARNHEM
tel. 085 - 424876

letop letop letop letop a.u.b.

DE ARNHEMSE SCHOOLPERS FEDERATIE

werkt ook voor úw kind/jou!! (eigenlijk voor iedereen)

wordt NU donateur! (als dat zou kunnen?)

giro 2629581 tnv penn. arnhemse schoolpers, apolstr. 9 arnhem.

(dank u)

arnhemse schoolkrant

RUBRIEK VAN DE ARNHEMSE SCHOOLPERS FEDERATIE, SAMENWERKINGSVORM VOOR:

helikon — thorbecke lyceum
cladbloc — christelijk lyceum
paradoks — kgl
iris tacheia — stedelijk gymnasium
kommunikator — biomythylschool

asf - bestuur

bart maris - voorzitter
eric borggreve - secretaris
jan willem tellegen - penningm.

asf - redactie

zeno deurvorst
barbera lavell
laurien masdorp
gerben weesma

voor FINANCIERING en VERZEKERING
van Uw Bromfiets en Auto is 't adres:
Belastingconsultatie- en Assurantiekantoor G. van Wakeren
Schonenbergsingel 9 en 9A, VELP(G), Tel. 08302 - 2112
-SCHERPE PREMIES - COULANTE SCHADEREGELING-

Schoevers.
Er zit een goed betaalde baan in.

Geen wonder. Want Schoevers heeft ervaring met het bedrijfsleven en kent de eisen die worden gesteld. Daarom zijn de cursussen direkt op de praktijk gericht en modern opgezet. Sla de advertenties maar eens na: alle kans dat een Schoevers-diploma als een extra voorwaarde wordt vermeld. Dit zijn onze dagcursussen:

Secretaresse
Toelatingseis: volledige opleiding HAVO, MEAO, Gymnasium, Atheneum.

Afdelingssecretaresse
Toelatingseis: 4 jaar MAVO, 3 jaar HAVO, Gymnasium, Atheneum.

Receptioniste – Informatrice
Toelatingseis: 4 jaar MAVO, 3 jaar HAVO, Gymnasium, Atheneum.

Stenotypiste
Toelatingseis: enkele jaren MAVO, LEAO of gelijkwaardig onderwijs.

De cursussen duren tien maanden, van september t/m juni. Voor het taalonderwijs in Frans, Duits, Engels, Spaans en Italiaans maken we o.a. gebruik van het moderne Talenprakticum.
Denk eens over de mogelijkheid van een Schoevers – opleiding na.
Er zit een goed betaalde baan in.

Vraag prospectus en verdere inlichtingen, of kom praten - dagelijks (behalve zaterdag) van 8.30-21.00 uur.

Instituut Schoevers
Stationsplein 29, Arnhem.
Telefoon: 085-453641.*

Wij bemiddelen voor goede pensions of kamers.

IRIS TACHEIA

Juni 1974

28e jaargang nummer 6

hoofdredaktie:
Barbera Lavell
zakelijk:
Bert Metz
artistiek:
Georgine Lavell
Pieter Sjoerd Gerbrandy
Hester Danz

REDACTIONIS

Bovenstebeste gymnasjasjes, wat gaan de tijden toch snel. De gezusters Lavell nemen met bloedend hart afscheid van jullie, maar Bert, de laatste Iris al weer, gelukkig hebben we Pieter en Hester blijven in de redaktie en gelukkig hebben we ook al drie nieuwe redaktieleden gevonden. Maken jullie het deze mensen volgend jaar niet te moeilijk? Probeer eens iets voor ze te schrijven en doe dat dan lie- ver niet anoniem, zoals dat dit jaar nog wel eens gebeurde.

Dag lieve lezertjes, succes met jul- lie laatste proefwerkjes en een prettige vakantie!

INTERVIEW

MET DE HEER VREDENDUIN

Georgine en Bert hadden een vraaggesprekje met de heer Vredenduin, omdat hij dit jaar voor het laatst bij ons op school was. Na het voor dergelijke gelegenheden gebruikelijke kopje thee met koekje, konden we onze vragen afvuren.

IT. Wilt U ons iets vertellen over hoe de vrantwoordelijkheid van de leerlingen in de tijd, dat U leraar was, veranderd is?
Vr. Ik vind niet, dat de verantwoordelijkheid van de leerlingen veranderd is. Wat natuurlijk wel veranderd is, is de houding van de leerlingen t.a.v. het schoolgebeuren, waarbij ik denk aan inspraak, de leerlingenraad en het contact tussen leerlingen en leraren. Ik zou het in zekere zin wel graag willen. Je weet, dat ik altijd een groot voorstander ben geweest van de leerlingenraad; daar heb ik een dubbele bijgedachte bij gehad: een beter contact tussen leraar en leerling, een beter weten van de schoolleiding van wat er onder de leerlingen leeft en een grotere verantwoordelijkheid van de leerlingen t.a.v. de school. In de tijd van rector Broos waren er veel klachten van de winkeliers van de Johan de Wittlaan en omdat wij, de leraren, geen zin hadden om te patouilleren of de leerlingen voor straf in de pauze binnen te houden, vroeg de heer Broos enkele leerlingen van de hogere klassen om in de pauze de anderen een beetje in de gaten te houden. Dat is toen een paar maanden gebeurd met heel goed gevolg. Maar zoiets moet natuurlijk maar net goed gaan, want als het verplicht wordt, dat de ene leerling over de andre baas is, dan is het ook niets. In die zin zou ik het plezierig vinden, als de leerlingen een grotere verantwoordelijkheid hadden b.v. t.a.v. het schoonhouden van het schoolplein.
IT. Vindt U het gymnasium nog steeds een vooropleiding voor de universiteit?
Vr. Ja zonder enige twijfel. Lang geleden was het gymnasium de enige school, die toegang gaf tot de universiteit. Ik vind helemaal niet, dat het gymnasiaal onderwijs aan je voorbijgegaan is, als je van het gymnasium komt en niet gaat studeren.

IT. Bent U tevreden over de leerlingenraad in zijn huidige vorm?
Vr. De leerlingenraad is een grote teleurstelling voor me. Hij is goed gestart. Er is een vergadering geweest van leraren en leerlingen samen, waar de leerlingenraad met een hele lijst wensen is gekomen, met o.a. als gevolg dat het geven van strafwerk werd afgeschaft. Dat was trouwens ook zo, toen ik hier kwam: je mocht één straf geven, namelijk een leerling naar de rector sturen en dan moest de leerling een middag terugkomen onder supervisie van de leraar. Dat vond ik erg juist. Tegenwoordig is het eruitsturen meer een schande voor de leerling en voor de leraar is de kous af. De activiteiten van de leerlingenraad zijn betrekkelijk snel verminderd. Dit is niet zo erg, want de leerlingenraad hoeft zichzelf niet waar te maken, door elke maand met een nieuw voorstel te komen. Toch is het niet zo gek als de raad eens per maand vergadert, want de raad functioneert wel erg stroef, al moet hij natuurlijk zijn eigen activiteiten regelen. Laatst heb ik een leuk contact gehad m.b.t. het schoolonderzoek. Dat s.o. verliep niet leuk, want de leerlingen werkten wel hard, maar met een negatieve motivering. De rector en ik hebben toen 2 uur gepraat met een stuk of zeven zesdeklassers en daar is uitgekomen, dat het beter was het schoolonderzoek over drie perioden te verdelen, terwijl ik zelf aanvankelijk van het tegendeel overtuigd was. Na afloop zei ik tegen een van de leerlingen, dat dit was wat ik me eigenlijk had voorgesteld van de leerlingenraad, waarop ze antwoordde: "Ja. dat is erg leuk, maar we zien de leraren altijd als een macht tegenover ons." Maar dat wil natuurlijk niet zeggen, dat het een vijandelijke macht is en dat samenspraak onmogelijk zou zijn. Ik geloof, dat die controverse ook komt, doordat de leraren vooral vroeger een betrekkelijk grote macht hadden; je ston als leerling- ik zeg het nu wat gechargeerd - betrekkelijk machteloos tegenover je leraar, ook als die min of meer onredelijk was. Daar kankerde je dan wel tegen, maar buiten de les. Nu is dat wezenlijk veranderd: de leerlingen nemen het niet meer en dat is voor een leraar eigenlijk erg goed; het werkt korrigerend en remmend. Het contact tussen leraar en leerling is beter, omdat het opener is. Het verschil wordt ook kleiner: zelf heb ik de banken in U-vorm laten zetten en het podium eruit laten halen. Dat wil natuurlijk niet zeggen, dat je helemaal de gelijke van je leerlingen bent, dat zijn van die prachtige idealen.....

IT. Vindt U, dat de leraren genoeg betrokken zijn bij de leerlingenactiviteiten?
Vr. Dat is vrij matig. Ik ben er ook minder bij betrokken dan vroeger en laat het langzamerhand aan jongeren over. Vroeger was het eigenlijk beter, toneelstukken b.v. werden altijd door leraren geregisseerd en bij het lustrum en de GOTA waren de leraren altijd werkelijk actief in een commissie.
IT. Wat vindt U van het systeem van de vakkenpakketten?
Vr. Niet zo gek. Er is in wezen niet zo veel veranderd. Vroeger hadden de alfa's acht examen vakken, de bèta's tien. Nu hebben beide er zeven. Maar al deze mensen hadden wel een of twee of misschien drie vakken willen laten schieten. Eén ding vind ik jammer en dat wordt door de leerlingen geloof ik ook als zodanig ondervonden, namelijk dat het klasseverband verloren gaat.
IT. Wat is volgens U de functie van de oude talen?
Vr. Dat moet je nu niet vragen aan iemand, die van de HBS komt. Ik heb eens aan mijn vroegere rector, de heer Albers gevraagd: "wat is nu het typische van die gymnasiale opleiding?" Toen zei hij: "Als je die nu niet hebt, dan mis je .... wat jij mist! En dat mis ik nog steeds. Ik heb als aankomend student duidelijk gemerkt, dat er tussen gymnasiasten en HBS-ers een verschil in eruditie is. De hoogmoed van de gymnasiast, die daarmee samenhangt, vind ik niet juist.
IT. U bent decaan van onze school. Wat houdt dat precies in?
Vr. Als je boven de zestig bent, kan je voor drie uren vrijgesteld worden, mits je geen betrekking ernaast hebt. Die heb ik wel, in Delft en die vrije uren kon ik dus niet krijgen. Om toen meer tijd te krijgen ben ik decaan geworden, zodat ik meer taakuren kreeg, uren die ik gemakkelijk kon spreiden. Ik ontving als decaan alle brochures die op beroepskeuze betrekking hadden en wist ze te vinden. Verder vertelde ik de leerlingen welke vakkenpakketten er mogelijk waren en stelde ik een rooster op. Toen er vergaderingen buiten de school bijkwamen heb ik meneer van der Berg gevraagd of die de buitenuren voor zijn rekening wil nemen en volgend jaar neemt die het hele decanaat op zich.
IT. Blijft U nog actief op wiskundig gebied?
Vr. Als ik met mijn leraarsbaan ophoud, blijf ik met de rest van mijn werk gewoon doorgaan en daaraan heb ik vrijwel een volle weektaak. Maar het leraar zijn is van het werk, dat ik doe wel het leukst. In Delft ben ik nog twee jaar met een halve baan onder de pannen, dus dat zal wel loslopen.

oordoppelfilosofie

De eens zo schone stad A. omgeven door glooiende heuvelen en 't harde rechte polderland gescheiden door rivier, vormde in de loop der eeuwen haar eigen vat vol tegenstrijdigheden.
In dat eens zo kleine plaatsje, juist gelegen waar de rivier zich splitst, klonterde de oneindigheid-ziende polderbevolking en de niet-ver-ziende heuvel dal bevolking samen. Dat dit niet zonder gevolgen was bleek al gauw, niet dat ze ruzie met elkaar kregen, neen hoor, maak je maar niet ongerust.
De oneindigheid-zienden zagen de eindigheid en de door-heuvelkammen-beperkten raakten geïntrigeerd door de oneindigheid en wilden op zoek naar een plaats waarop hun blik de eindigheid zou aantreffen. De ware onderzoekers dus. Na enig plaatselijk zwerven, wat inhield 't overtrekken van twee plaatselijke rivieren en 't doorklieven van het polderland, bereikten zij het tegenwoordige, op 17 km. verder gelegen N.
Daar bleven zij, totdat de Romeinen hen daar zagen zitten en de beneden van de heuvels glinsterende rivier als de uiterste grens van hun rijk bombardeerde en de a.u.t.o.c.h.t.o.n.e. (graag afkorten) bevolking naar Rome stuurden. Van de wereld zagen ze nogal wat, die onderzoekers. Tsjonge, tsjonge, tsjonge, wat hebben die allemaal meegemaakt.
Wat gebeurde er nu met de oneindigheid-ziende polderbevolking? Nou, dat liep heel rustig, die bleven daar gewoon zitten. Die hadden een mooi plekkie gevonden, verder geen poespas, geen drukte, mooi stil blijven waar je zit.
Zij - wat men noemt - settleden zich daar en maakten het tot een welvarend geheel. Eeuwenlang door; kastelen schoten er in de buurt als knollen uit de grond en ettelijke overblijfselen ettelijke resten van reds lang vervlogen goede tijden kan men er in de omgeving nog steed aantreffen. Een enig behoort er nog de stad toe, met een prachtig park. Toen de Cultuur kwam (graag hoohdletter. Schrijver Dezes) pikte A. er ook wat van mee. Ze maakten er als het ware een cultureel centrum van. (klemtoom op centrum leggen en een lichtelijk crescendo in de zin leggen.)
Er kwam een schouwburg, paviljoens voor romantische muziek voor op de zondagmiddag en voor de warme zwoele zomeravond Dit allemaal, bedenk dit wel even, door oorspronkelijk onein-

digheid-zienden (=polderbewoners) gebouwd, nu ge-e.v.o.l.u. e.e.r.d. - ja, met de D van Dirk - tot gehoorzame brave burgers.
Ja, ze hoefden zelfs hun reet (censuur zou de intentie van de zin verzwakken) niet van hun stoel op te heffen om hun eigen gasten open te doen.
Als hoogtepunt..., als glorie, hoe moet ik het noemen, verscheen MS, ja MS, waar tegenwoordig ook nog zulke mooie klassieke muziek gespeeld en gehoord kan worden. Oh nee, dat doet ons schrikken: opeens de harde paukenslag en dan - is 't vals? - een eenzame viool en dan nog een stuk of twintig cellisten, die zwaarmoedig achter de kam zitten te spelen, in plaats van ervoor. How awful, hoe affreus, dit doet men niet zou men willen zeggen, maar dat doet men niet, men laat het bij een zeer matig applaus, ook al lei de dirigent al zijn talent en temperament erin. Men verdwijnt dan maar zo schielijk mogelijk naar huis, om maar niet tegen Bep te hoeven zeggen dat het eerste deel toch wel meeviel, maar hoe uit te leggen, toch maar liever niet zeggen.
Maar kom lieve lezer, niet al te veel gezedepreek over dit soort van vermaak. (Dit laatste enigszins somber)
Want stuiten we niet op allerlei terrein op onbegrip door tegenzin of tegenspraak. Maar ja, deze gedachten overvielen me wel, toen ik laatst in een diepe nacht somber een zakje friet, ja 't was met, stond te eten in een portiek tegenover onze Tempel gewijd aan de Muzen.

Philomeeltje

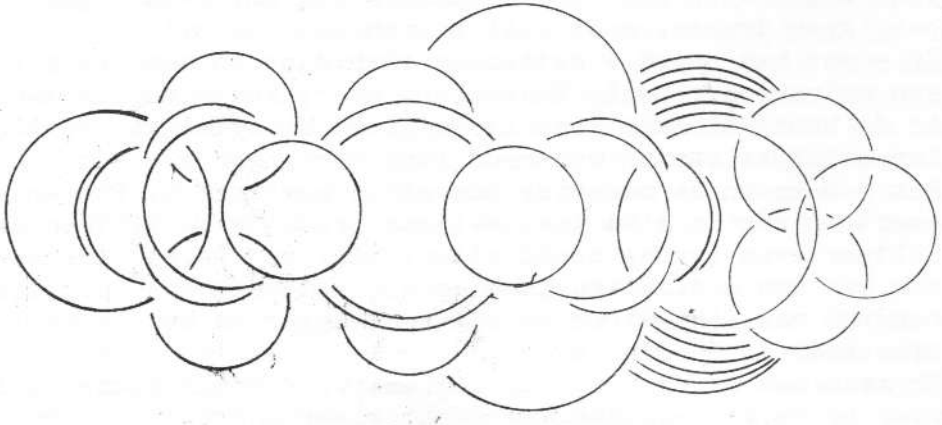

boekbespreking
voor de junioren.

BRIEFGEHEIM
door
Jan Terlouw

De ouders van Eva van Zuilen, een twaalfjarig meisje hebben vaak ruzie en Eva lijdt hier erg onder. Haar vriendje en vriendinnetje, Thomas en Jackie Smit van Zevenbergen, vinden dat ze haar ouders moet straffen. Eva besluit voor korte tijd "zoek te raken". Ze wil dan in het geheime hol van Thomas en Jackie, dat bij hen op zolder is, gaan zitten en dan 's avonds laat weer terug naar huis gaan, zodat haar ouders flink bezorgd zijn geweest. Als ze een paar dagen later in het hok zit (de familie Smit van Zevenbergen is weg) vindt ze in de zak van haar rok een brief in geheimschrift, die ze een paar weken geleden in de tuin van de buurman gevonden had en zonder hem te lezen in haar zak gestopt had. Als ze ziet, dat hij in geheimschrift geschrevenis, denkt ze, dat hij misschien wel erg belangrijk is en ze besluit hem terug te leggen waar ze hem gevonden heeft en dan weer terug te komen.

Als Thomas en Jackie 's avonds thuiskomen, zien ze dat Eva er niet is en denken, dat ze toch maar weer naar huis is teruggegaan en vinden haar daarom erg flauw. Maar dat verandert wel, als ze horen, dat Eva de volgende dag nog niet thuis is. Na enkele dagen vinden Thomas en Jackie haar op het bed in h het hol en Eva beweert, dat ze zich niets kan herinneren van wat er de afgelopen dagen gebeurd is.

Op zekere dag vertelt Eva (die zich alles nog best kan herinneren) aan Jackie en Thomas, dat de buurman haar gevangen genomen heeft toen ze brief teruglegde, omdat ze vermoedde dat hij een spion was. Dit bleek waar te zijn, en de buurman moest van zijn baas Eva doden. Hiervoor was de buurman te aardig, en hij zei, dat ze weg mocht gaan, maar dat ze haar mond moest houden, omdat haar vader een spion van dezelfde organisatie was en dat hij anders gevaar liep. Ze moest weer in het hol

gaan liggen en zeggen, dat ze zich niets kon herinneren.

Eva heeft het erg moeilijk met het idee, dat haar vader een spion is en later lijkt het er ook nog op, dat hij een moord gepleegd heeft. Als Eva, Jackie en Thomas met een schoolkamp in Nunspeet verzeild raken, worden alle moeilijkheden opgehelderd. Eva's vader is geen spion en zeker geen moordenaar.

Ik kan er niet meer van zeggen dan dat
het een erg leuk en spannend boek is.
Uitgeverij: Lemniscaat

Hester

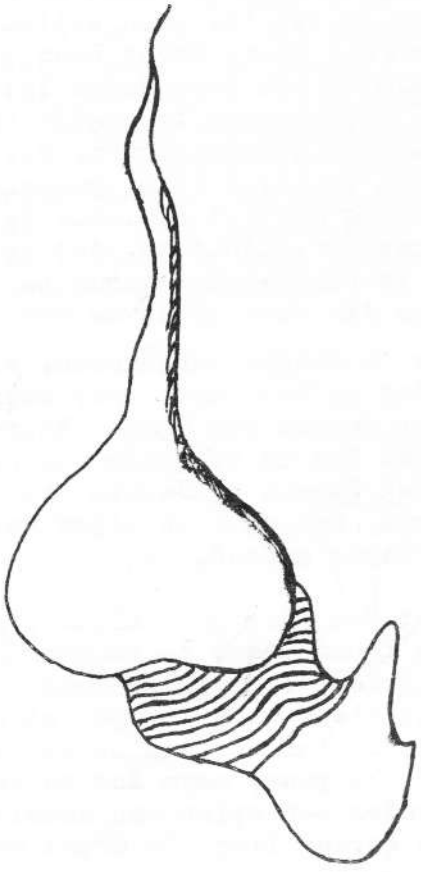

LIJDEN

Wij bladerden in 't photoalbum,
Gij lachende, ik den dood nabij....
Gij sloegt een bladzijde om, cuylaeu!
Daar zaagt ge een jeugdportret van mij!
Den schedel tooide een wollen mutsje.
Op 't voorhoofd prijkte een fraaie krul,
Een duaze glimlach vervolmaakte,
Dien intevreden onbenul.
Gij zaagt mij aan, uw lach was liefde,
Was liefde en verteedring beide....
En gij hebt nooit geweten, waarom
Ik myn gelaat verborg en schreide.

Floris

werkweek in Parijs

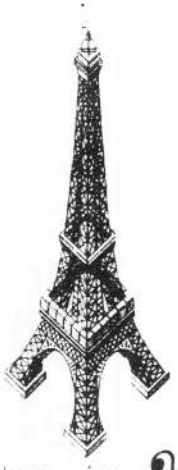

Beste Irislezertje, zoals jullie natuurlijk wel weten, is de 4e klas in maart naar Parijs geweest, o.l.v. Mevr. v. Vlissingen, de Heer Wieringa en de Heer Warners. Omdat we het zo langzamerhand beu zijn om nog eens serieus op onze "werkweek" in te gaan (en de Iris bovendien een principiële tegenstander van verslagen is) werpen we het, zoals een onzer grote voorgangers dat noemde, maar eens over de satirische boeg.

Maandagochtend in alle vroegte strompelden we half slapend de bus in. Die bus was een wonder der techniek: er was airconditioning (waar we overigens niets van merkten, want het ding stond niet aan), verder achterin een wasbak en bovendien hadden we ligstoelen tot onze beschikking, maar de meeste ervan deden het niet en menigeen ontwaakte, plotseling achterover schietend, uit zijn hazeslaapje. En om de bus in beweging te krijgen had de chauffeur verscheidene versnellingsprokken nodig, maar dat was zijn zaak.

In Parijs werden we ondergebracht in een maison d'accueil, vlakbij de rosse buurt. De leraren, die kennelijk enige lessen "psychologie van de puber in theorie en praktijk" hadden gevolgd, achtten het nodig om ons eerst kennis te laten maken met het rosse bedrijfsleven, in de hoop dat we er dan wel vandaan zouden blijven....

Daarna viel ons het twijfelachtige genoegen te beurt, om te zien, hoe onze kamers eruit zagen: een prachtig behang, gedecoreerd met vele bloempkens in de meest onwaarschijnlijke kleuren, vormde de behaaglijke omgeving van een zalig bed, dat het bekende "slaapt-u-ook-zo-effect" veroorzaakte. So erg was dit nu ook weer

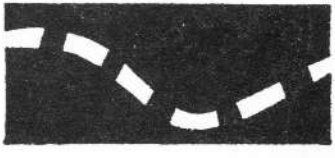

niet, want menigeen beoefende de kunst van het nachtbraken, om niet te zeggen van het 's nachts braken!
De leraren hadden kennelijk toch niet genoeg aandacht besteed aan hun praktijklessen, want de meisjes werden op de 3e verdieping ondergebracht, terwijl de jongens op de eerste hun vertrekken hadden. Het spreekt vanzelf, dat de tussenliggende Rotterdammers hier zeer veel plezier van hebben gehad, met name, omdat er geen loper op de trap lag.
Ook onze eerste maaltijd was voor menigeen een bijzondere gebeurtenis, want onze hooggespannen verwachtingen van de Franse keuken werden in een klap teniet gedaan door een smakeloos drabberig mengsel, dat de naam aardappelsoep droeg.
Dinsdag gingen we naar het paleis te Versailles en daarvandaan via La Défense, een hypermoderne stadswijk, de Arc de Triomphe en Les Camps Elysées naar Montmartre. Onderwijl beleefden we een anticlimax in de metro: van hypermoderne naar prehistorische wagenstellen. Daarna was er een ware climax, namelijk degene, die omhoogleidt naar de Sacré Coeur (gij vat ons wel, nietwaar waarde gymnasiasten?!)
Dinsdagavond maakten we een "Paris by night"- rondrit, waarover enkel te zeggen valt, hoe vreemd dat ook moge klinken, dat het echt donker was, zodat we niet al te veel zagen.

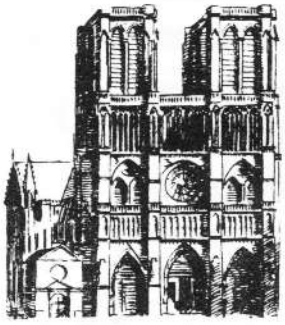

Woensdag gingen we in drie groepjes wandelen vanaf Montparnasse, het Palais de Luxembourg, de Boulevard St. Michel naar de Sainte Chapelle en de Notre Dame; we hebben naar erg veel gekeken, maar in wezen niets gezien.
's Middags werd het Musée d'Art Moderne bezocht, waarna we langs het Palais Chaillot en onder de Tour Eiffel door naar de Dôme des Invalides liepen, die inmiddels al gesloten was.
's Avonds bezochten we een toneeluitvoering van Les Trois Mousquetaires (zie lokaal Warners), die in verhouding tot de prijs van een ijsje in het theatereigenlijk helemaal niet zo veel kostte. Het toneelstuk was in wezen een soort show en dan nog een vrij slechte ook. Een aardige bijkomstigheid was het feit, dat er geen plaatsen voor ons besproken waren, zodat we onverwacht met heel miserabele plaatsen genoegen moesten nemen.
's Donderdags werd het immense Louvre met een bezoek vereerd en later ook nog door een kleinere groep de Jeu de Paume. Toen we daaruit kwamen regende het en dat kwam helemaal niet van

VERVOLG OP PAGINA 15

AANKLEEDPOPJE

Ook dit jaar hebben we weer een spelletje bedacht voor de regenachtige vakantiedag. Onze geliefde rektor als aankleedpop, de rest van zijn unieke garderobe staat op blz. 16 en 17.

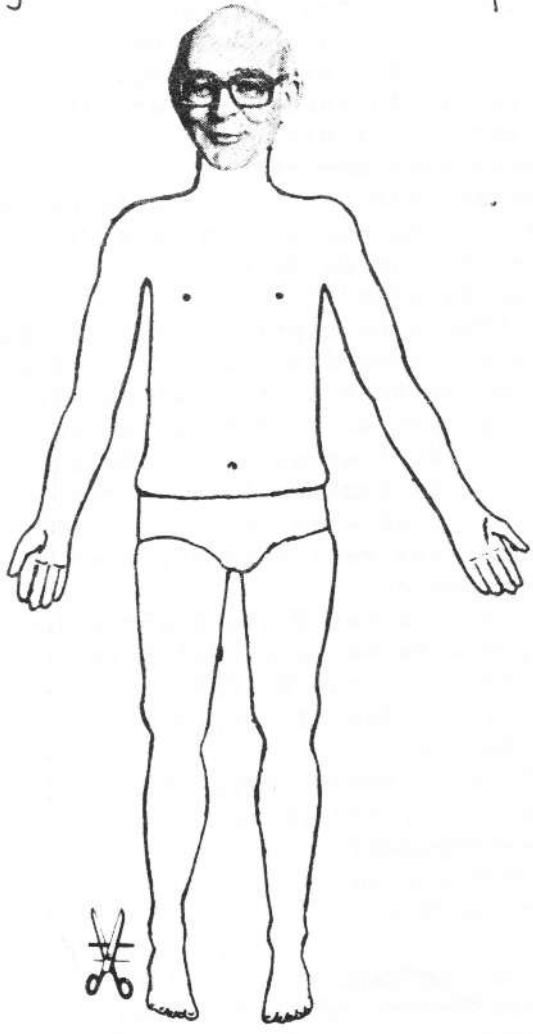

ARNHEMSE SCHOOLKRANT
RUBRIEK VAN DE ARNHEMSE SCHOOLPERS FEDERATIE
REDAKTIE: zeno deurvorst, barbera lavell gerben wesstra herman de munnink

STEALING FROM THE GOVERNMENT..... ALLAH

BUT STEALING FOR THE GOVERNMENT .....

Dat doet de fiscus; de dief van Den Haag.

Het nut van het betalen van belasting en de manier waarop die belastinggelden besteed worden zal ik hier niet ter discussie stellen; het einde zou zoek zijn. Wel wil ik wat opmerkingen maken over de manier waarop deze belasting geind wordt en wel vooral t.a.v. scholieren. Velen van hen werken in de (grote) vakantie om geld te verdienen voor een buitenlandse reis, om schulden af te betalen, voor iets-dat-ik-altijd-al-gehad-zou-willen-hebben of domweg om te sparen (4 à 6 procent rente, ondertussen kostenstijgingen van 10% en de banken maar praten). Opvallend is het verschil tussen bruto en 'schone' inkomsten. Dit verschil gaat naar de loonbelasting, AOW, AWW en andere, sociale verzekeringen. Hiervan wordt loonbelasting geheel, AOW en AWW gedeeltelijk ten onrechte betaald (indien het loon beneden het belastbaar minimum van f 3852,- ligt.) Maar de fiscus (alias de dief) is lief voor ten-onrechte-belasting-betalers; na 1 januari van het daaropvolgende jaar kun je om teruggave van de ten onrechte betaalde belasting en AOW, AWW vragen via een T(eruggave)-biljet. Je stapt naat 'ons' belasting kantoor aan de Eusebius-binnensingel (rechts naast de Rijnbrug) en gaat de middelste deur binnen (no. 28 geeft aan dat je de goede deur hebt). In de gang meteen rechts bij de deur 'binnen zonder kloppen' kun je gratis zo'n T-biljet krijgen samen met een toelichtingsboekje (39 bladzijden lang droog, taai, overcompleet, ingewikkeld, ambtelijk gezw...., gepraat). In de praktijk komt het er op neer dat je van het biljet alleen de punten 1 t/m 14, 15, 33, 45 en 47 hoeft in te vullen (vergeet bij 15 eventuele reiskosten niet).
N.B. Vul een toelichting bij 45 in; vraag hierin apart om teruggave van AOW en AWW (anders krijg je het niet). Hier kan je ook nog in zetten dat je het geld snel wilt terug hebben omdat je anders een rente vergoeding zal gaan eisen!

Velen zullen niet weten dat ze belasting terug kunnen krijgen.

Van degenen die het wel weten zullen er velen niet toe komen of er na een half jaar niet meer aan denken. Van degenen die het weten en niet vergeten zijn zullen er velen de AOW-AWW niet terugvragen. Dit is natuurlijk wel voordelig voor'de dief' maar het is niet rechtvaardig.
Waarom krijgen degenen die teveel loonbelasting en AOW-AWW betaald hebben dit niet automatisch na 1 januari terug?
Men zal zeggen "we bezitten te weinig gegevens", of "het is administratief onmogelijk". Wat betreft het eerste bezwaar: als de werkgever de ingehouden loonbelasting aan de fiscus afdraagt zou dit beter gespecificeerd en met meer gegevens moeten gebeuren - dit gaat dan in de computer, en het tweede bezwaar is ook van de baan.
Een andere vraag is: waarom moet het zo erg land duren voor je het geld terug krijgt?
Deze vraag is vrij eenvoudig te beantwoorden, n.l. in verband met een rente voordeeltje voor de fiscus dat ten koste van de teveel-belasting-betaler gaat.
Maar ja, wie verandert in onze burocratie 'de vierde macht', de ambtenaren?

Carel van Leeuwen

theater, het nieuwe seizoen

Toneelgroep Theater heeft ook voor het nieuwe seizoen weer een zeer gevarieerd repertoire samengesteld, waarvan zij hoopt dat het bij uiteenlopende publieksgroepen zal aanslaan.
Het zijn zes z.g. grote-zaalprodukties en twee kleine-zaalprodukties ("Geen mannen meer" en "Ballingen," twee stukken die Theater dit jaar al had willen spelen, maar die niet door konden gaan omdat, bij het eerste stuk, de regisseur en, bij het tweede stuk, een akteur ziek werden.)
De grote-zaalprodukties zijn:

"President op drift" van F. Scott Fitzgerald.
Een blijspel over een kleine spoorweg-employé, die door zijn ambitieuze vrouw gedwongen wordt carrière te maken. In zijn dromen maakt hij carrière en komt aan de 'top', maar het brengt hem geen geluk. Pas als hij wegvalt uit die 'top' wordt

hij gelukkig en gaat ook andere mensen gelukkig maken.
Regie: Elise Hoomans. Première: 21 sept. 1974 Arnhem.

"Emilia Galotti" van Lessing
Het stuk laat in de vorm van een groots liefdesdrama zien hoe de machtsstrijd verloopt tussen de afbrokkelende adel en de opkomende burgerij. Er wordt voor burgerlijke normen gestreden en oude normen blijken weinig te maken te hebben met medemenselijkheid.
Regie: Jochen Neuhaus. Première: 28 sept. 1974 Nijmegen.

"Op zoek naar jezelf" van Luigi Pirandello
De slotzin van dit stuk geeft het hele thema van Pirandello aan: "Wààr is alleen, dat men zichzelf moet scheppen! Dan alleen vindt men zichzelf."
Pirandello laat in dit stuk weer eens zien hoezeer het toneel en het leven met elkaar in verband staan
Regie: Pierre Laroche Première: 23 nov. 1974 Arnhem.

"Absurd Person Singular" (vertaalde titel waarschijnlijk: "Meervoud Enkelvoud") van Alan Ayckbourn.
Een komedie waarin komische momenten naast in feite tragische momenten staan.
Drie echtparen proberen op kerstavond de verveling te verdrijven. Hoe reageren ze op elkaar als ze een feestje willen gaan maken en in hoeverre realiseren ze zich wat er werkelijk aan de hand is.
Regie: nog niet bekend. Première: 11 jan. 1975 Deventer.

"Koning Hert" van Carlo Gozzi
Koning Hert is een soort sprookje over een koning die op zoek is naar een vrouw die werkelijk van hèm houdt en niet alleen van het feit dat hij koning is. Hij wordt tegelijkertijd bedreigd door zijn eerste minister die de macht wil overnemen. Koning en minister veranderen in de loop van het stuk in een hert.
Regie: Elise Hoomans Première: 18 jan. 1975 Nijmegen.

"Schaften" van Peter Terson
Een stuk over werkende jongeren in een fabriek, de fabriek is hun leefruimte en hun gevangenis, bij alles wat ze in hun leven doen staat hij centraal.
Het leven van veel jonge mensen in onze samenleving wordt in dit stuk geschilderd.
Een stuk dat iedereen direkt of indirekt betreft
Regie: René Lobo. Première: 15 maart 1975 Arnhem.

Barbera

ASF 4

ANTWOORD AAN EEN AKTIEGROEP

Naar aanleiding van het feit dat er voor de zoveelste keer weer eens een serie negatieve opmerkingen aan het adres van het Nederlandse leger gemaakt is, onder het mom van een artikel over de commissie Peijnenburg, lijkt het me nuttig ook eens een keer een andere visie op ditzelfde leger en de problematiek eromheen te geven.
Een van de eerste storende opmerkingen in dit artikel vond ik dat "een echt goed gedisciplineerd leger in onze tijd wel een beetje vreemd aan doet", waarbij er tussen neus en lippen nog even"terecht" aan werd toegevoegd, gevolgd door de enorm merkwaardige opmerking "want waarom zou in een democratische maatschappij geen gedemocratiseerd leger zijn"? M'n beste Peter, dit zijn wel drie zulke ontzettend grove blunders achter elkaar, dat je soms werkelijk aan iemands verstand zou gaan twijfelen.
Waarom doet in onze tijd een goed gedisciplineerd leger vreemd aan en dan nog wel terecht ook; echt niet omdat in een democratische maatschappij er iets zou ontbreken als er géén gedemocratiseerd leger zou zijn. Ik geloof dat je dichter bij de waarheid zou zitten door te zeggen dat er in een democratische maatschappij wél iets ontbreekt als er wel een gedemocratiseerd leger zou zijn, nl. de kracht en het dreigmiddel om diezelfde democratische maarschappij tegen de imperialistische invloeden van buitenaf te beschermen.
Als je stelt dat een gedisciplineerd leger tegenwoordig idioot is en dat het vervangen zou moeten worden door een gedemocratiseerd leger, vraag ik me onwillekeurig toch af wat je dan wel onder een gedemocratiseerd leger moet verstaan. We kunnen hier vrij lang over door filosoferen, maar ik geloof dat we het met een één-lettergrepig woord afkunnen: niets. Kijk je van op, hè? Maar toch is het waar, onder een gedemocratiseerd leger valt helemaal niets te verstaan. Een gedemocratiseerd leger is nl. geen leger meer, maar een dom stel gewichtig doenerige, meestal min of meer intellectuele en op politiek-fulminerend terein niet geheel onbekende soldaatjes, die menen dat ze het zo slecht hebben door zomaar een x aantal maanden van hun leven te zien geconfisceerd door de overheid. De organisatie, die we dan vroeger leger noemden, wordt dan één grote gemeenplaats van ouwehoeren en vliegt dien tengevolge dus ver aan zijn doel voorbij. Wat is dat doel dan wel, zul je misschien zeggen. Leuke vraag, kunnen we ook lang over doorpraten. Ook dit is echter

m.i. vrij summier te beantwoorden. De taak van het Nederlandse leger is het nederlandse grondgebied te beschermen, terwijl tegelijkertijd binnen NAVO verband wordt meegewerkt aan de bescherming van het gronggebied van de andere lidstaten, waartegen? Juist, tegen de imperialistische politiek van de Russen. Die gast ziet spoken, hij is gek, met de huidige politieke situatie en terwijl de MBFR conferenties aan de gang zijn, nog spreken, zelfs waarschuwen voor de communistische imperialistische dreiging? Toch niet, m'n beste vrienden, de realiteit is keihard en laat ons immers aan een stuk door de blijken van deze imperialistische politiek zien. Kijken we alleen maar eens naar de, nog niet zo lang geleden in grote mate verleende steun, van de Russen in de vorm van oorlogsmaterieel en adviseurs aan de Arabieren. Dit doen onze rode kameraden echt niet omdat ze zo'n medelijden hebben met de arme Arabieren hoor, nergissing, pure zelfzuchtige doelbewust gegeven steun om de invloed in deze gebieden voor de verandering nog eens een beetje te vegroten. En de Amerikanen, die de Israeli's sreunden, op een ook lang niet kinderachtige manier? Niet om hun invloed op de Israelische binnen -of buitenlandse politiek te vergroten, maar domweg om er voor te zorgen dat er niet voor de zoveelste keer een vrij land door een ander (of andere) ingepikt en bezet wordt. Misschien zul je zeggen; "grote onzin, toegegeven, de Russen voeren een imperialistische politiek, ook in het Midden-Oosten, maar de Amerikanen zijn zeker niet minder imperialistisch."
Wel, hierin heb je misschien niet helemaal ongelijk, met dien verstande dat we nog wel even heel duidelijk moeten vaststellen dat het Amerikaanse "imperialisme" (om het maar zo te noemen) nooit, maar dan ook nooit een agressief karakter heeft getoond. Vergelijk dat maar eens met het Russische imparialisme, dan ziet dat er wel even wat anders uit hè? Voor de enkele zielepoot die nog een zwakke kreet wil slaken in de richting van de V.S. politiek t.o.v. Vietnam, zou ik willen zeggen: lees eens een doodnuchter, onopgesmukt, puur feitelijk verslag van deze oorlog. Dan kom je echt tot de conclusie dat het ook hier de communisten waren die het eerst hun agressief karakter toonden en niet de Amerikanen. Als de Amerikanen nl. te hulp geroepen worden door Zuid-Vietnam dan geven ze die hulp, zijn ze bereid om miljarden dollars te investeren en zelfs om een slordige 50.000 jonge Amerikanen op te offeren, alles om te voorkomen dat de communisten hun dictatuur weer verder zouden uitbreiden en weer een vrij land zouden confisceren. En echt, het zou niet nodig geweest zijn, als de communisten maar niet zo verrekt expansief en imperialistisch geweest waren (zijn). Maar ja, dat zou nu eenmaal in strijd

ASF

zijn met hun politieke ideologie, die de communisten niet bereid zijn te veranderen. Op zich zelf kan ik dat best begrijpen, maar laten er dan in gods naam niet van die fanatike dwazen zijn dat een goed gedisciplineerd leger in deze tijd terecht vreemd aan zou doen. Laten we onze hersens gebruiken en een beetje reëel zijn, in plaats van in allerlei utopische ontspannings dromen te geloven. Tot zover mijn commentaar op de opmerking dat een goed gedisciplineerd leger terecht vreemd aan zou doen. Ik denk dat we de grote waarde van bovenstaande opmerking nu toch wel zullen begrijpen.
Goed, gaan we door. Er volgt een opsomming van de bevindingen van Peijnenburg, gevolgd door een commentaar van de schrijver van het stukje. Wel, van de commissie Peijnenburg en haar bevindingen ben ik totaal niet op de hoogte. Echter in het commentaar dat erbij geleverd wordt zijn weer een aantal akelige opmerkingen te vinden. Zo wordt b.v. verteld dat in de praktijk van studie weinig meer terecht komt als men eerst in dienst is geweest. Ik zelf heb nog geen ervaring op dit gebied, maar toch lijkt het me een weinig steekhoudend argument. Als iemand echt wil gaan studeren dan laat hij zich er ook niet van af houden door het feit dat hij eerst in dienst moet. Althans, althans zo zou ik er tegenover staan, maar zoals gezegd, ik heb nog geeg ervaring op dat gebied en misschien heb je wel gelijk, maar een steekhoudend argument vind ik het niet.
Daarna komt er echter weer iets idioots; "Verder blijkt dat veel jongeren psychies niet geschikt zijn voor 't leger en dat ze makkelijk te indoctrineren zijn."Daar begeef je je op een hellend vlak hè? Het namelijk zo dat iedereen die in dienst moet ook psychies gekeurd wordt. Voorts het tweede deel van je zin over het "indoctrineren". Dit is toch wel zo eenvoudig op te lossen doodsimpel de hele VVDM, en dientengevolge het hele indoctrinatie/oproerapparaat op te heffen. Natuurlijk is een organisatie de de belangen van de soldaten behartigt erg mooi, zolang ze maar niet al te veel tegelijk wil. Krijgt b.v een soldaat 12 dagen zwaar arrest en gaat de VVDM daar weer eens tegenin omdat ze dat te zwaar vindt of om weer eens in de publiciteit te komen, dan is dit een stuk discipline dat ondermijnd wordt. Kijk, en als we in vredestijd al beginnen met het ondermijnen van discipline, waar blijven we dan in oorlogstijd als b.v. een commandant zegt:"Sergeant Jansen, ga jij met je groep die positie aan vallen," en sergeant Jansen, als goed VVDM lid met z'n wapperende kuifje zegt:" Eh, nou commandant, daar zouden we het eens over kunnen hebben hè, kijk es, er zouden wel eens een paar hele dode lijken kunnen vallen, en is dat wel te rijmen met het wedde dat we krijgen?"

Kijk, ik bedoel maar, er moet niet zo ontzettend veel geouwehoerd worden. Laten we, in plaats van met behulp van de VVDM een stel leutermeiers te kweken, liever zorgen dat we een goed getraind leger krijgen. Resten me nog twee kleine vraagjes; in de eerste plaats wordt er op ASF blz 3 op een gegeven mome nt het woord deskundig genoemd met betrekking tot de VVDM organisatoren op wie dit zou moeten slaan. Ik vraag me dus wel even af of we mensen die als bezigheid onder andere het indoctrineren van andere soldaatjes hebben wel deskundig mogen noemen. (Deskundig in de gunstige zin van het woord dan.)
Tenslotte zou ik het leuk vinden om te horen wat je bedoelt met een politieke staat. Overigens is het misschien nuttig als je het NAVO handvest nog eens even naleest over de steun die gegeven wordt aan de lidstaten, of het nu fascistische regiems of parlementaire democratiën zijn. Dan zul je ontdekken dat die steun alleen bestaat uit de garantie dat in geval van een aanval op één van de lidstaten de andere lidstaten als één staat op zullen treden teneinde deze aanval te keren en voorts dat het voor die verdediging benodigde materieel verschaft wordt. De steun dus, die de NAVO aan fascistische regiems geeft is zeker niet groter dan de steun die gegeven wordt aan andere bestuursvormen. Terwijl tegelijkertijd wel een volledige izet van manschappen en materieel verlangd wordt in geval van een aanval op een van de andere lidstaten.
Dan wil ik eindigen met te zeggen dat dit mijn hoogst persoonlijke visie op dit onderwerp is en dat die visie absoluut niet de best hoeft te zijn. Misschien worden we het er dan nog eens over eens dat de beste oplossing een beroepsleger is, dat waarschijnlijk, (althans in Nederland) klein zal zijn, maar misschien beter "gemotiveerd". En misschien beleven we het dan nog eens dat we een keihard goed getraind gedisciplineerd nederlands leger krijgen i.p.v. het huidige kauwgomleger.

Theo Daams

opgedragen aan theo daams, en de plank voor z'n hoofd

Voor zover ik iets uit de merkwaardige zinsconstructies heb kunnen maken, valt mij op dat "die beste Theo Daams" niet kritiek heeft op mijn stukje over Peijnenburg, maar een verhaaltje vertelt over de Russen. Hij weet geen bal van Peijnenburg. Ik zou hem aanraden daar maar eens iets over te lezen.
Maar om nu op het stukje van die aardige Theo terug te komen, dat van de stijlfouten en de historische verdraaîngen aan elkaar hangt. Theo vindt dat het leger Nederland moet verdedigen, maar het kan Nederland niet verdedigen omdat een leger in zo'n klein land niet kan bewegen. Waarom is het leger er dan? Misschien lees jij dat niet in jouw krant, maar er worden toch geregeld oefeningen gehouden in relbestrijding. Het is dus best mogelijk dat het leger eerder optreedt tegen de eigen bevolking (rellen, stakingen, e.d.) dan tegen de Russen. In België zijn ze daar al verder mee. De Rijkswacht schiet daat al lustig op de stakers in. Maar Theo gaat door. De Amerikanen hebben in Vietnam de vrijheid verdedigd! Ik vraag me af; is die vrijheid soms meneer Thieu, die in Limosines rondrijdt?. Is die vrijheid de honger en uitbuiting op het platteland. Lieve Theo, jij weet niet van de Vietcong. De Vietcong bestaat voor tachtig procent uit boeren die op het land werken en daarnaast vrijwillig hun leven opofferden voor de vrijheid. Theo noemt dit agressie. Waar haalt hij de moed vandaan om mensen die met messen, vorken en lepels de yanky's hebben bestreden te beoordelen.
Lieve Theo, psychiese keuring betekent in het leger dat er maar een heel klein deeltje van je totale denkers wordt bekeken. In Vietnam zijn heel wat jongens gek geworden die allemaal psychies goedgekeurd waren.

Dit zijn nog maar een paar dingem die ik tegen Theo Daams zou willen zeggen. Lieve Theo, informeer je eens over een aantal zaken, voordat je erover schrijft, schei ook eens uit met dat krentemikkerige "beste Peter" en andere afgezaagde oeligheden.

Als je dat wilt kunnen we bij jou op school eens een discussie houden over dit onderwerp.

Peter Nijenhuis

want onze vrije middag begon net.
Donderdagavond hadden we het genoegen te luisteren naar Guy Béard, een - zij het wat ijdele - chansonnier, die alleraardigste tonen aan zijn gitaar ontlokte, maar wiens teksten voor on grotendeels onbegrijpelijk waren. Na deze recital was er in het maison d'accueil nog een soort feest, waarbij ons door de leraren kaas en wijn en wat dies meer zij werd voorgeschoteld.
Vrijdag reisden we terug en in de bus sliepen we zalig, ondanks de bekende gebreken, maar overmand door slaap en vermoeidheid. Om een uur of half zeven kwamen we aan bij Motel Arnhem en door onze grote vriend Schaap werd aan elk der leraren een fles Champagne aangeboden. Pieter Joost wist trouwens bij de aanblik van dit nat niets dan "reeds" uit te brengen.....

Als we nu even de satironie van ons afschudden, moet het ons wel van het hart, dat we in de drie dagen, dat we eigenlijk in Parijs waren, te veel gedaan en gezien hebben.
Het gevolg hiervan was, dat zeer veel dingen erg oppervlakkig werden benaderd, wat toch wel erg jammer is.
Daar komt nog bij, dat we bij een iets langere werkweek - een woord, dat in verband met ons uitstapje misschien niet geheel op zijn plaats is - wat meer inspraak, zoals dat heet, hadden kunnen hebben. Want nu kregen we wel een erg ingeblikt geheel voorgeschoteld.

Bert

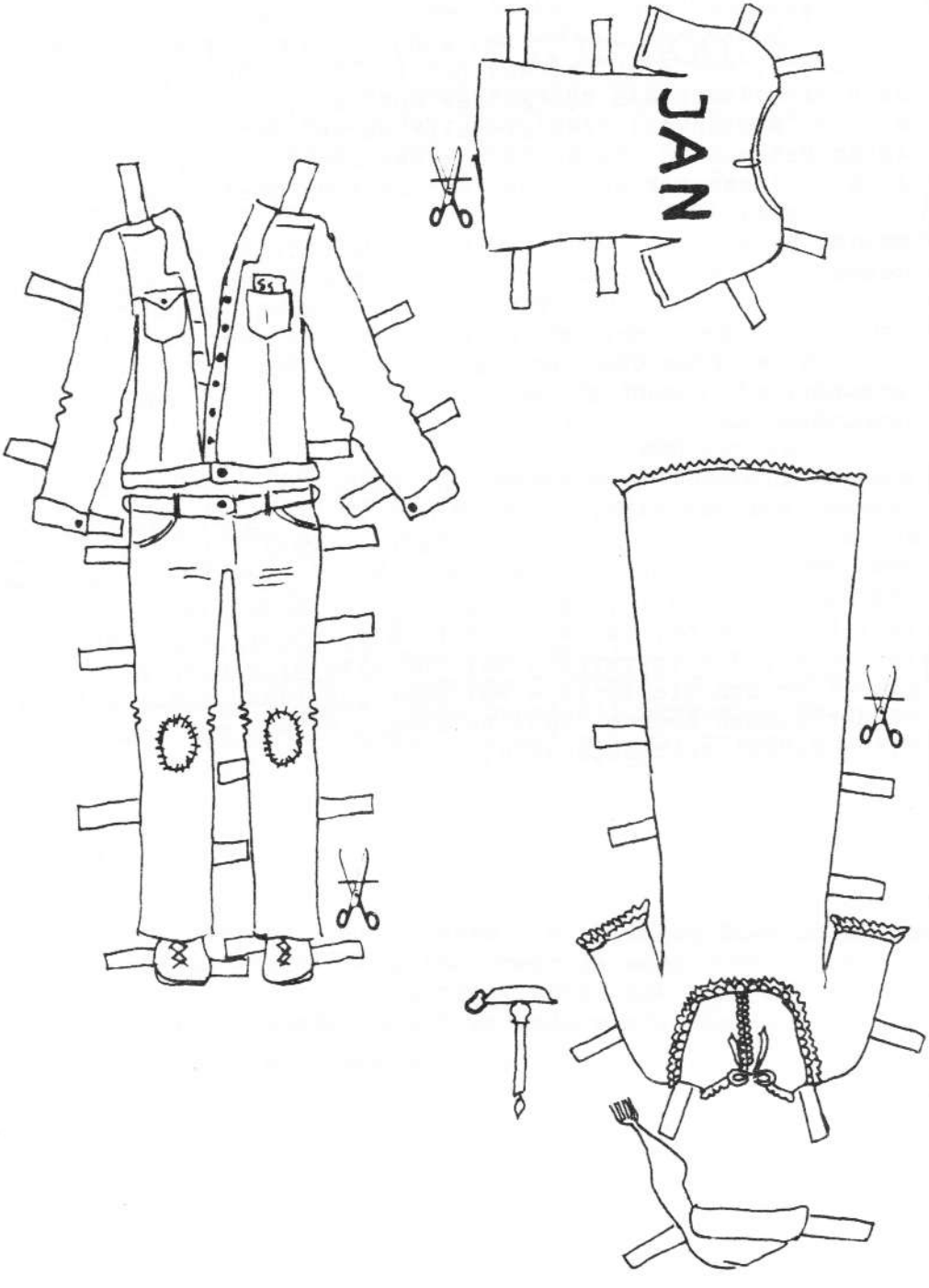
JAN

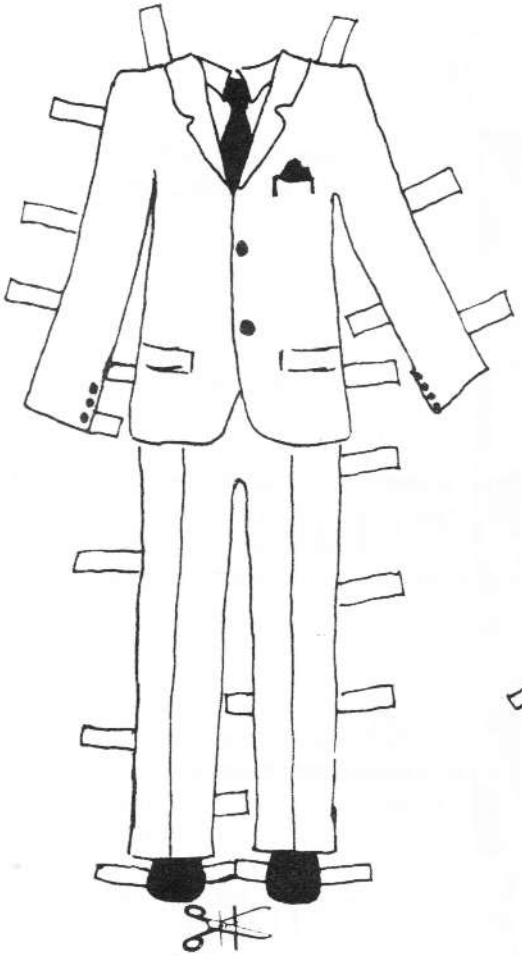

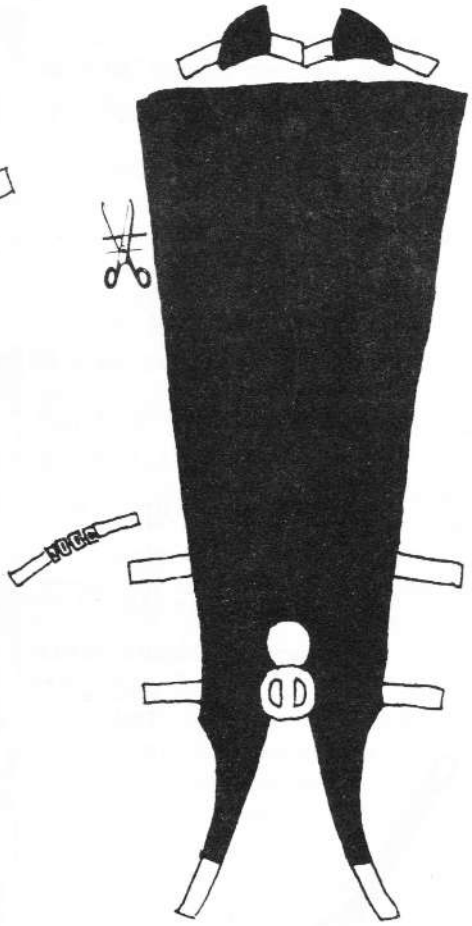
JUGE

klutser kle kluns

Klutser kle kluns klunsde kle klele klag.
kloen klutsen kle kluns kliet klerd, klunsde
klutser kle klund kliet kleer kle klele
klag.
Klij klag kle klele klag in klijn kled en klij
klerkleelde klich kle klele klag.
Kloen klutser kle kluns kleer kleter klas
klad klij kleen klin kleer in klunse.
Klus klan klie klag af kleet klij kliet
kleen klunser kle kluns klaar: klutser
kle kluns.
En klij klaatte kleer klormaal.
Klaar ik kliet klus ik kleet klog steeds

klola

de AGB maakt het BONT of juist niet?

Toen ik laatst wat oude Irissen doorkeek zag ik een overlijdensadvertentie staan:
Heden is overleden onze geliefde geldschieter, de AGB.
Hoe verrassend aktueel is zo'n oude Iris nog! Dit bondsjaar geeft mij het idee dat de AGB dood, morsdood is. Wat is er over van de flitsende plannen die er aan het begin van het jaar waren? Niets. Het zou het jaar worden van de nieuwe aktiviteiten, dat bleek o.a. uit de aan het begin van het jaar gehouden enquête. (Die overigens erg slecht en subjektief in elkaar gezet was.) Maar er kwamen nauwelijks nieuwe aktiviteiten, (het karnaval was wel leuk en het paasvuur werd, buiten de schuld van de AGB, niet zo'n succes), en zelfs de oude aktiviteiten, die altijd erg veel succes hadden kwamen niet terug, b.v. de kulturele avond.
En toen er dan eindelijk eens een feest georganiseerd werd, dat zo goed was, dat de AGB er nog wat van had kunnen leren, wat deden ze toen? Toen gingen ze gezellig met z'n allen naar de bioscoop en kwamen om half twaalf toch nog maar even afscheid nemen van de zesde klas die het feest georganiseerd had.
Dit jaar zal niet als het beste bondsjaar de geschiedenis in gaan, maar misschien wel als het jaar met de meeste winst of het minste verlies, hoe je het ook noemen wilt. Niets organisren kost altijd het minste en geld is erg belangrijk (te belangrijk) bij deze AGB. Natuurlijk is dat te prijzen, maar ik vraag me af of je met weinig geld niet ook wat leuks kunt organiseren. De leden willen nog altijd waar voor hun geld en als ze dat niet krijgen, worden ze volgend jaar dan wel weer lid? Ik geloof dat juliie het het bestuur van volgend jaar op deze manier erg moeilijk maken. Het AGB-bestuur is natuurlijk niet de enige schuldige aan het feit dat er bijna niets meer gebeurt, maar wel de hoofdschuldige. Als je niet meteen mensen vindt om iets te organiseren, moet je verder zoeken en als er werkelijk niemand te vinden is - wat ik me niet kan voorstellen- dan moet

het bestuur het desnoods maar zelf doen. Misschien is het beter om in de toekomst het bestuur weer groter te maken zoals dat vroeger was; het bestuur is dan niet meer afhankelijk van de welwillendheid van de leerlingen van deze school en kan weer alles zelf doen. Een ideaal systeem is dat niet, maar het is wel beter dan het systeem met organisatiekommissies, tenminste, zolang niemand zich daarvoor wil inzetten. Ondanks dit slechte jaar zou ik iedereen willen aanraden volgend jaar lid te worden, in het bestuur te gaan of op een of andere manier proberen tegen te gaan, dat de AGB binnen afzienbare tijd doodbloedt.

Barbera

Een bijziende dame uit Maastricht
Viel plat op haar gezicht
Bij het opstaan zei ze verwonderd
"Of jij mij nou bedondert,
Maar toch werd ik beentje gelicht!!"

FROM ME

reiservaringen met RQ

Enige tijd geleden werd de leerlingen van de drie hoogste klassen de gelegenheid geboden om door middel van de stichting R.Q. (een stichting die educatieve reizen voor middelbare scholieren organiseert) een reis te maken langs allerlei internationale instellingen.
Op de hele school waren er twee leerlingen (de ondergetekenden) die zich opgaven en zich ook geplatst zagen.
Beiden hadden dezelfde reis gekozen, van 18 tot 23 maart, die ons zou voeren langs Brussel, Casteau en Parijs.
Op 18 maart vertrokken we 's ochtends vol goede moed van het station hier naar Roosendaal, vanwaar we om iets over elf met de bus naar Brussel vertrokken. Om drie uur hadden we daar in een bijzonder luxe zaal onze eerste lezing over de E.E.G., die voor ons beiden eigenlijk weinig nieuws bracht.
's Avonds hadden we vrij en konden we de stad in wat we dan ook ijverig gedaan hebben.
De volgende dag stonden de NATO in Brussel en het militant hoofdkwartier SHAPE (Supreme Headquaters Allied Powers Europe) op het programma.
Educatief bekeken was deze dag veruit de beste. 's Ochtends hadden we eerst een lezing over de NATO, waarin een hoop interessante dingen verteld werden, die voor jullie misschien niet zo interessant zijn, maar die toevalligerwijze wel in de belangstelling van beide ondergetekenden stonden. Wel interessant voor jullie is misschien te weten dat de NATO zich speciaal de laatste jaren naast uiteraard primaire zaken, zoals militaire problemen zich ook in toenemende mate met allerlei sociale en maarschappelijk problemen heeft bezighouden.
Na de lezing kwam er een forum van drie mensen van de nederlandse vertegenwoordiging bestaande uit een mannetje voor de diplomatieke kant, een voor de militaire kant, en een die zich gespecialiseerd had op de MBFR besprekingen. Naast vrij stupide vragen werden hier ook een aantal erg spitse vragen gesteld, zodat het een - over het algemeen - erg interessante discussie opleverde.
's Middags stond toen een bezoek aan de SHAPE, het militaire NATO hhofdkwartier, op het programma. Na twee inleidende lezingen omtrent doelstellingen, structurele opbouw en midde-

len van SHAPE, kregen we een russische legerpropaganda te zien, gemaakt ter gelegenheid van het vijftig jarig bestaan van de Unie van Verenigde Sovjet Republieken bij een legeroefening langs en in de buurt van de Dnjepr. Onoverdreven, jongens; bij een kritisch bekijken van deze film rezen je de haren werkelijk te berge als je zag wat de Russen allemaal aan ultra modern materieel hebben en bovenal de ontzagwekkende vuurkracht waarover zij beschikken, niet dat de Amerikanen die vuurkracht niet hebben, maar de pest bij die Russen is dat ze zo ongelooflijk fanatiek zijn en veel beter gemotiveerd dan de doorsnee Amerikaanse soldaat, mede door het feit dat het voor de Russen een hele eer is om je vaderland te mogen dienen, terwijl het leger voor de doorsnee (let wel de doorsnee) westerse soldaat alleen maar een vervelende tijdrovende rotklus is.
Ofschoon het striktgenomen niet noodzakelijk is en eigenlijk niet in het kader van dit stukje valt, wilden we toch nog even een klein zij-sprongetje maken naar de betrekkingen Warschau-pact - NATO, waarbij we dan met name refereren naar het perscommuniqué dat na de besloten vergadering van de bij het Warschau-pact aangesloten landen van medio april werd gegeven en waarin men bekend maakte dat de aangesloten landen bereid waren tot het opheffen van deze organisatie, mits (met een hele grote m) het NATO-pact ook opgeheven zou worden. Voorwaar op het eerste gezicht een bijzonder aantrekkelijk vooruitzicht en menigeen koesterde enkele dagen lang de illusie dat er eindelijk eens een reeële uitkijk op de Europese ontspanning ontstaan was. Enige dagen daarna verscheen in nederlands grootste ochtendblad een artikeltje waarin gesteld werd dat niet het Warschau-pact als zodanig een bedreiging vormt voor het NATO blok , als wel de gigantische russische legers, en met name die russische legers die opgesteld staan in de russische vazalstaten. We hoeven - volgens ons althans - niet bang te zijn dat de NATO leiders en hoofdrolspelers hier in zullen trappen, maar het is wel een slimme zet van de zijde van het Warschau-pact die allerlei zogenaamde progressieven reden geeft om weer eens af te geven op de NATO.
Overigens is het ook nog wel even leuk om te horen hoe de SHAPE aan die film - waar op militair terrein uiteraard nogal de nodige staatsgeheimen in zaten - is gekomen: de Russische ambassadeur gaf een feestje in Parijs waarop deze

film gedraaid werd en waarbij ook de West-duitse ambassadeur aanwezig was. Deze laatste was erg enthousiast over hetgeen er allemaal getoond werd, en vroeg aan de Russische ambassadeur om een copy, met in z'n achterhoofd de gedachte om hem door te spelen naar SHAPE/NATO. De Russische ambassadeur zag hierin wel een mooi stuk propaganda en was er wel voor te vinden en zo kreeg SHAPE deze film; dat diezelfde Russische ambassadeur nu ergens in de tinmijnen in Siberië zit te wroeten is niet zo belangrijk, maar helaas maar al te waar.
Woensdag reisden we, na eerst een lezing over België te hebben aangehoord, naar Parijs. Daar kregen we te horen dat in verband met plaatsgebrek in het besproken hotel, de dames en heren van het gezelschap in verschillende hotels zouden overnachten, wat men over de gehele linie natuurlijk nogal saai en vervelend vond.
In ieder geval hadden de jongens één voordeel: zij kregen het ontbijt op bed en de meisjes niet. Dit was echter niet omdat het hotel zo ontzettend goed en comfortabel was, maar omdat men in dat hotel geen eetzaal had.
Donderdagochtend reed de metro niet aangezien de electriciteit was uitgevallen, met als gevolg dat we er twee en een half uur over gedaan hebben om bij het drie kilometer verderop gelegen hotel van de meisjes te komen. Dit had weer als consequentie dat één van de sprekers bij de OESO (Organisatie voor Economische Ontwikkeling en Samenwerking) al gesproken had toen we aankwamen, maar als hij even "goed" was als de andere twee hebben we niet zo bijster veel gemist.
's Middags gingen we naar het Louvre, waar je zo lang kon blijven als je wilde.
Deze komma had als gevolg dat veruit de meesten na een half uur al ergens buiten op een terrasje zaten. Om dit vrij saaie verhaal niet al te lang te maken, zullen we niet gaan vertellen wat ondergetekenden gedaan hebben, maar op hun zwerftochten door Parijs met de respectievelijke groepen waarbij zij zich hadden aangesloten hebben ze ontzettend veel gein gehad.
Vrijdag ochtend hadden we vrij en konden we dus weer door Parijs rondtrekken.
Vrijdagmiddag stond de UNESCO op het programma, waar we

eerst twee films te zien kregen. Toen kwam er een spreker, een afgevaardigede van de nederlandse delegatie, een ventje van een jaar of vijfentwintig. Hij begon al erg zwak, namelijk door in plaats van een goed logisch verhaal te vertellen, heel haspelig iets uit het engels of frans te vertalen. Op een gegeven moment werd het hem te veel of hij had er gewoon geen zin meer in en vroeg (letterlijk): "Is het al tijd, kan ik al ophouden." Deze opmerking had de consequentie dat 51 middelbare scholieren afkomstig uit heel Nederland uneniem besloten de man (figuurlijk) van kant te maken, wat dan ook door een stuk of vier , vijf man zeer rigoreus gedaan werd, zodat na een uurtje stoeien, waarin onze UNESCO-man tot de conclusie moest komen en die conclusie hardop moest meedelen "dat de UNESCO openlijk steun verleent aan subversieve activiteiten in Zuidelijk Afrika", wat de afgang voor hem en de UNESCO op schitterende wijze completeerde, onze dappere vriend wenende de zaal verliet. Dat was dan dus de UNESCO.
Daarna konden we gaan staan en gaan waar we wilden en we geloven dat die vrijdagavond voor allemaal en iedereen verreweg de fijnste avond was.
Toen dan ook op zaterdag de anticlimax van de terugreis aanbrak zaten we stevig te balen, maar de alledaagse plicht van de schoolgang riep.
Terugkijkend kunnen we dus wel constateren dat het educatieve aan deze reis vrij gering was, met uitzondering van de NATO en SHAPE dan, die werkelijk fenomenaal goed waren, in vergelijk met de rest. Daar tegenover staat echter dat je ongelooflijk veel plezier en lol zult hebben. Mocht er dus ooit nog eens gelegenheid zijn tot het maken van zo'n reis dan moeten jullie dat absoluut doen.

Theo Daams.
Annette Keiner.

Catharina Ypes prijs

We hebben besloten de Cath. Ypes prijs dit jaar twee maal uit te reiken, omdat we al jaren lang één jaar lopen met het uitreiken van deze prijs.
Wij vonden dat Hans Jan Vuurmans zich vorig jaar en Kloris zich dit jaar het meest verdienstelijk hebben gemaakt op literair gebied.
Omdat we maar één beker tot onze beschikking hebben zullen we aan beide winaars een boekenbon uitreiken. Ze mogen zelf uitzoeken wie zijn kamertje het volgend jaar mag opluisteren met de schitterende bokaal.

Redaktie

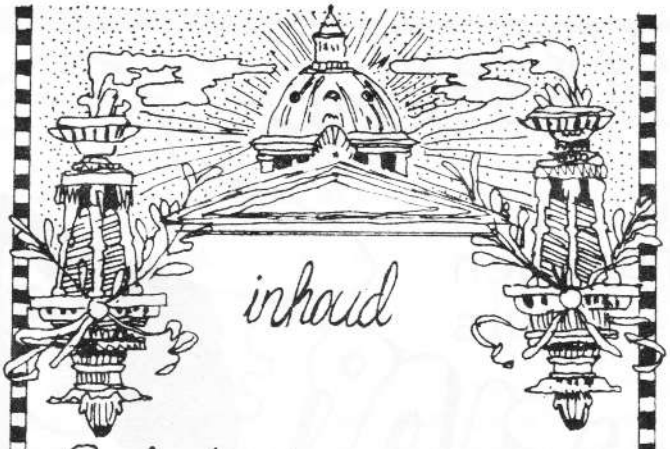

inhoud

Redactionis 3

interview met de heer Vredenduin 4

filosofie 7

Boekbespreking voor de juniorer 9

Lijden 11

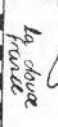

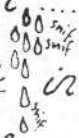

Werkweek in Parijs 12

aankleedpopje 14

Klklklklklala 18

de agb maakt het BONT of juist niet? 19

Reiservaringen met RQ 21

inhoud 26

artistyl

uw ontmoetingscentrum
voor binnenhuiskunst

rijnstraat 3–5–6 arnhem, telefoon 43 67 16

GUUS
VAN
BINSBERGEN
weverstr. 35-37 tel. 420716
arnhem

Kunstschilders- en handenarbeidartikelen
Kralen en emailleermaterialen
Boetseerklei en glazuur
VOOR DE DOE-HET-ZELVERS
Gelegenheid tot pottenbakken
Staaflijsten per meter

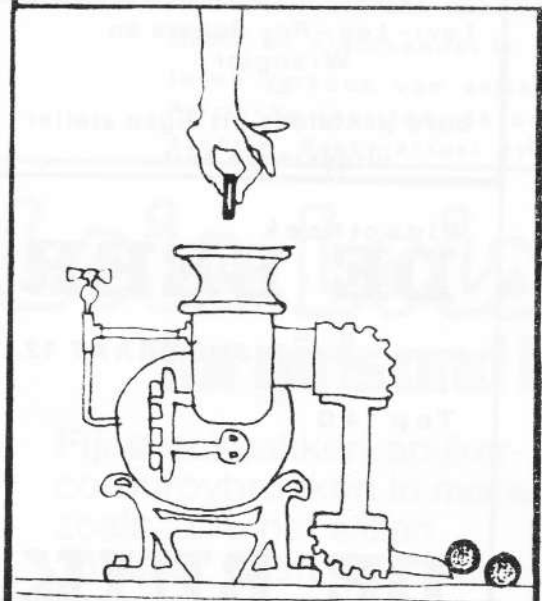

Algemene Bank Nederland

VOOR HET
ALTERNATIEVE
KADOOTJE
naar:

KOCKANJE

veel posters –
sieraden – aardewerk

weverstraat 13
arnhem
tel. 455678

TOP PRESTATIES MET SPORTARTIKELEN VAN

Hommelseweg 156-158
ARNHEM - tel. 23321.

OLB SPORTHANDEL

kom ook aan boord van 'de zilvervloot'

De zilvervloot, een spaarplan dat rekening houdt met de wensen van jonge mensen.

10% premie over spaarbedrag plus rente.

Vraag een folder aan bij de amro bank in uw omgeving

Euro SHOP

sportmode

EEN "ZAAKJE" APART

specialist in amerikaanse Jeans en Jackets in Denim en Corduroy
Levi - Lee - Roy Rogers en Wrangler

—

Luxe pantalons uit eigen atelier
uitgekiende snit

Videotheek

DE BEER

RIJNSTRAAT 12

Top 40

DE BUIK

DUIZELSTEEG 8

Rock — Blues

Underground

italiaanse ijsspecialiteiten

trio

steenstraat 15 grote oord 2 arnhem

„Luneta"

EXCLUSIEVE VERLICHTING

"LUNETA" Steenstraat 56a, Arnhem
telefoon 085 - 425177

kunsthandel margot leijser

Groot-en kleinhandel in mineralen en edelstenen.
In-en verkoop van antiek, kunst, schilderijen
Perzische tapijten, sieraden enz.
Arnhem, Bakkerstraat 11b tel 085-454415

Lois Lois Lois

for girls and boys

Fijne jackpakken, spijker- en corduroybroeken in modellen zoals jullie het willen.
"house" heeft nog veel meer.

stuif eens in!

house of lords

steenstraat 57-arnhem-tel.420951

de Bos
Optiek

KLEINE OORD 7 ARNHEM
tel 424487

leverancier van contactlenzen

DE BOOYS FOTOHANDEL

Jansplaats 35
Arnhem
Tel. 085-422930

HEEFT VAN ALLES OP FOTO EN FILMGEBIED!!

VOOR GRAMMOFOONPLATEN

The Music Shop

STEENSTRAAT 21

ARNHEM

TELF 426219

inlichtingen over
advertentietarieven ed
asf bakenbergseweg 166

MODERN — LATIN — MODE — POP — SOUL — BALLET

DANSINSTITUUT
Wensink
SINDS 1850
PARKSTRAAT 47 ARNHEM TEL. 42 66 08

RITMIEK- JAZZ-BALLET

aanvang nieuwe cursus

medio januari